

den, vi staar i, ogsaa med denne Lov og ogsaa med Bestemmelsen om Dagsprisen, kunne foranledige, at der vil komme betydelige finansielle Følger for Staten og Kommunerne her paa dette Omraade. Thi Forholdet er jo dette, at den Brændselsmængde, og da navnlig det Kvantum Tørv, som Staten overtager til Maksimalpris, vil medføre meget store Tab for Staten, ikke blot Rentetab, men Tab gennem Svind og paa de mange, mange andre Maader, hvorpaa der kommer Tab paa dette Materiale gennem Opbevaring. Hvis nu Maksimalprisen ikke kan ændres — og jeg vil henstille til den højtærede Ministers velvillige Overvejelse, om der ikke kunde være Grund dertil —, saa haaber jeg i alt Fald, at det skal lykkes at bibringe alle dem, der faar Indflydelse paa denne Sags Praktisering, en klar Forstaaelse af, at denne Tørvemaksimalpris er blot at forstaa som en højeste Pris, indenfor hvilken man skal bevæge sig ved Betaling af Tørv. Selvfølgelig er det klart, at Producenten skal have en under Hensyn til alle foreliggende Omstændigheder rimelig Pris for sine Varer, saaledes at han kan faa et rimeligt Overskud af sin Produktion; og Arbejderne skal ogsaa have en rimelig — jeg kunde sige rundelig — Betaling; Tiden opfordrer jo paa ingen Maade til Karrighed i saa Henseende. Men det maa altsammen her ligge indenfor de Grænser, som sættes derved, at Priserne ikke derigennem kommer op paa en saadan Højde, at de ligger 2—3 Gange over dem, som Befolkningen hidtil har maattet betale for dette Materiale, og derigennem ligefrem hindrer Befolkningen i ved egne Kræfter at skaffe sig Tørv.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget; det Parti, paa hvis Vegne jeg her taler, er i højeste Grad villigt til at støtte et saadant Forslags hurtige Gennemførelse, fordi vi erkender, at der her foreligger tvingende Grunde. Det er saadanne, der har foranlediget Lovforslagets Fremkomst, og Bestemmelser som de i Forslaget indeholdte kan utvivlsomt blive nødvendige, hvis vore Tilførsler udefra ganske udebliver i den kommende Tid, og det kan maaske ogsaa blive nødvendigt at gøre Tvangsbestemmelserne effektive. Det glæder mig, at Lovforslaget i saa Henseende fastsætter, at dette først skal ske, saafremt det viser sig, at man ikke kan komme frem ad Frivillighedens Vej, thi jeg nærer den sikre Tro, at der, som jeg allerede har udtalt, er en klar Forstaaelse af, at vi paa dette

Omraade staar overfor den bitre Nødvendighed, og jeg er sikker paa, at saavel Ejerne af Brændselsmaterialet som hele Befolkningen, navnlig den arbejdende Del af denne, er blevet klar over, at man fra alle Sider maa gøre sit yderste for at øge Produktionen af det hjemlige Brændsel og derigennem fremskaffe i saa stort et Omfang som muligt, hvad der i det hele taget er fornødent paa de forskellige Omraader, hvor der er Brug for Brændsel. Først hvis det skulde vise sig, at den energiske Opfordring til Produktion, som ligger i dette Forslag, ikke vil gøre sin Virkning, er det Tiden til at sætte de Tvangsbestemmelser, som Loven indeholder, i Kraft. Jeg nærer ikke Tvivl om, at hvis først dette bliver fornødent, vil Vanskelighederne blive store, og saa vil Situationen allerede være betænkelig. Jeg vil da udtale det Haab, at der, idet Rigsdagen nu behandler dette Lovforslag og forhaabentlig hurtigt gør det færdigt, alene derigennem maa være givet den fornødne Impuls til hele den paa dette Omraade producerende Befolkning i Retning af at tage fat af alle Kræfter, saaledes at Frivillighedens Vej ogsaa denne Gang kunde vise sig fyldestgørende og Tvangsforanstaltninger blive overflødige. Hermed anbefaler jeg Lovforslaget, som det foreligger, til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Jeppesen: Den delvise Standsning i Tilførselen af fremmede Brændselsmaterialer her til Landet, som Krigssituationen har skabt, har gjort det mere og mere paakrævet, at der træffes ekstraordinære Foranstaltninger med det Formaal at sikre, at vort Lands naturlige Hjælpekilder paa Brændselsomraadet, i første Række vore Skove og Tørvemoser, tages i Brug. De administrative Foranstaltninger, som er førte ud i Praksis paa dette Omraade, har ikke helt formaat at løse Opgaven; maaske er Grunden den, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte, at der i høj Grad har manglet Arbejdskraft til at løse denne Opgave. Jeg tror ogsaa, at en af Grundene er den, at Skovejerne adskillige Steder har stillet sig ret uforstaaende overfor den store Samfundsopgave, som her forelaa til Løsning. Det ærede Medlem, som talte for Venstre, var inde paa Betragtninger angaaende de Priser, der var fastsatte for vort hjemlige Brændsel; jeg er enig med det ærede Medlem i, at lige saa vist som den Maksimalpris, der er fastsat paa Brænde, er